

Developing the Abilities in English Vocabulary, Pronunciation, and Spelling by Phonics Teaching Methods of Grade 4 Students at Chumchonbanbunglert School

Kachanipha Rungpawaree¹ and Parichart Prasertsang²

¹Master's Degree, Curriculum and Instruction, Roi-Et Rajabhat University, Thailand

²Faculty of Education and Human Development, Roi-Et Rajabhat University, Thailand

E-mail: kacha.rung@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-0645-6701>

E-mail: nong234234@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1101-649X>

Received 23/03/2025

Revised 12/04/2025

Accepted 12/05/2025

Abstract

Background and Aims: The major problem in the pronunciation and spelling of English vocabulary of grade 4 students at Chumchonbanbunglert School, Moeiwadi District, Roi-Et Province, is the lack of understanding of the relationship between letters and sounds. The phonics teaching method provides a systematic approach to help students learn pronunciation and spelling effectively. This study aimed to examine: 1) evaluate the effectiveness of the instructional model based on the 75/75 efficiency criterion; 2) compare students' English pronunciation and spelling abilities with the 75 percent proficiency benchmark; and 3) compare students' learning achievement before and after the phonics teaching method.

Methodology: This study employed a pre-experimental design using a one-group pretest-posttest design. The sample was selected through cluster random sampling and consisted of 13 grade 4 students from Chumchonbanbunglert School. The research instruments included: 1) lesson plans, 2) an English pronunciation and spelling proficiency assessment, and 3) a learning achievement test. The data were analyzed using percentages, means, standard deviations, and t-test statistics.

Results: The results of this study were: 1) the instructional process demonstrated an efficiency at 85.70/81.03, which was higher than the standard criterion set at 75/75; 2) the English pronunciation and spelling abilities were significantly higher than the 75 percent benchmark, with the statistical significance at the .05 level; and 3) the post-teaching learning achievement scores were significantly higher than the pre-teaching scores, with the statistical significance at the .05 level.

Conclusion: The implementation of the phonics teaching method effectively enhanced the English pronunciation and spelling abilities of grade 4 students. The students gained a clearer understanding of the relationship between letters and sounds, and were able to practice pronunciation and spelling accurately by phonics principles. The results of this study could be applied as a guideline for English language instruction at other educational levels, particularly in kindergarten and early primary education, which is a critical period for foundational language skill development. Furthermore, the results could serve as supporting information for the

development and design of English language curricula by integrating the phonics teaching method with a variety of learning activities that are appropriate to the students' context.

Keywords: The Abilities in English Vocabulary Pronunciation and Spelling; Using the Phonics Teaching Method

การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ

กชนิกา รุ่งปาวรี¹ และปาริชาติ ประเสริฐสังข์²

¹นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

²รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ปัญหาการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ อำเภอมะนัง จังหวัดร้อยเอ็ด สาเหตุสำคัญคือการขาดความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จึงเป็นแนวทางการสอนที่สามารถช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้การออกเสียงและสะกดคำได้อย่างเป็นระบบ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Designs) โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านบุงเลิศ จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.70/81.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 2) ความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผล: การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีความเข้าใจชัดเจนมากขึ้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง รวมถึงสามารถฝึกออกเสียงและสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักการของโฟนิกส์ ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ โดยเฉพาะระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษาตอนต้นที่เป็นช่วงพัฒนาทักษะพื้นฐานทางภาษา นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบในการพัฒนาและออกแบบหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดยบูรณาการวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เข้ากับกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสมกับบริบทของนักเรียน

คำสำคัญ: การอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ; วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจ

เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในปัจจุบันทักษะการอ่านภาษาอังกฤษยังคงเป็นอุปสรรคสำหรับนักเรียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา จากผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test: O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) ในปีการศึกษา 2564-2566 ย้อนหลัง 3 ปี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีระดับคะแนนเฉลี่ยลดลง (โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ, 2566) ซึ่งปัญหาหนึ่งมาจากความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ และจากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนขาดความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง นักเรียนไม่สามารถแยกแยะเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียง หรือออกเสียงคำศัพท์ตามหลักการได้ อีกทั้งยังขาดความมั่นใจในการอ่านออกเสียง เนื่องจากกลัวความผิดพลาดและการล้อเลียนจากเพื่อน ส่งผลให้ไม่กล้าแสดงออกและขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่งผลต่อพัฒนาการทางด้านภาษาโดยรวม

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายทั้งในระดับปฐมวัย และระดับประถมศึกษาตอนต้น เนื่องจากเป็นวิธีที่ช่วยเสริมสร้างพื้นฐานทางภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการอ่านออกเสียงและการสะกดคำ การสอนแบบโฟนิกส์มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้การอ่านจากการผสมเสียงของพยัญชนะและสระ ซึ่งเป็นการฝึกเชื่อมโยงระหว่างเสียงและตัวอักษร (เบญญาภา ธนกรธัญโชค, 2565) กระบวนการเรียนรู้ลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างรูปอักษรและเสียงได้อย่างชัดเจน และนำความรู้ความเข้าใจดังกล่าวไปใช้ในการอ่านถอดรหัสคำศัพท์ ตลอดจนการสะกดคำได้อย่างถูกต้อง (Spafford and Grosser, 2005) ขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์จะเริ่มจากความสามารถในการได้ยิน รับรู้ และการแยกแยะหน่วยเสียงต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษได้ ตลอดจนสามารถควบคุมการใช้หน่วยเสียงของบทพูดที่ประกอบเป็นพยางค์และคำ รวมถึงองค์ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียง จากนั้นเพิ่มกลยุทธ์การสอนอ่านให้คล่อง (สิรินธร ณ วาโย, 2563) และจึงค่อย ๆ ไล่เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติมที่ประสมคำที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะแบ่งและแยกขั้นตอนการเรียนรู้แตกต่างกันไป เมื่อนักเรียนคล่องและเกิดความชำนาญในเรื่องของการอ่านออกเสียงและสะกดคำได้ถูกต้องตามหลักแล้ว จะเข้าสู่ขั้นตอนการเขียนสะกดคำจากสิ่งที่ได้ยินต่อไป (รัชดาภาญจน์ ไยดี, 2565)

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง ชัดเจน เพิ่มความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ กับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ

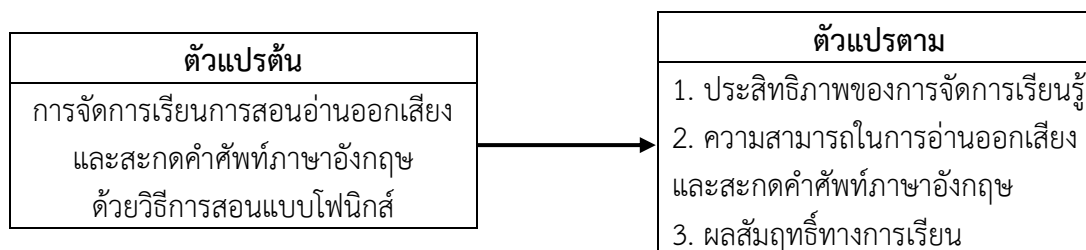
การทบทวนวรรณกรรม

ความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ ถือเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมต่อการฝึกฝนด้านการออกเสียงและการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร Hornby (2000) ได้ให้ความหมายของการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษไว้ 2 ความหมาย คือ ความหมายที่ 1 หมายถึง วิธีที่ภาษาใดภาษาหนึ่งหรือคำใดคำหนึ่งหรือเสียงใดเสียงหนึ่งที่ถูกเปล่งออกมา และความหมายที่ 2 หมายถึง วิธีที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเปล่งเสียงคำของภาษาใดภาษาหนึ่งออกมา โดยการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์นั้น แบ่งออกเป็น 2 เสียงหลักคือ เสียงสระและเสียง เป็นไปในทางเดียวกันกับ รัชดาภาณุจันท์ ไยดี (2565) ให้ความหมายของความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษว่า เป็นการเปล่งเสียงออกมาจากการสะกดคำศัพท์ โดยการสะกดจะมีทั้งอยู่ในรูปแบบและนอกเหนือจากรูปแบบ ซึ่งจะสามารถศึกษาตามรูปแบบได้และต้องใช้หลักการสังเกตและจดจำเพื่ออ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่ได้ตรงตามรูปแบบ โดยจะต้องดูในเรื่องของการลงเสียงสูง-ต่ำ เสียงหนัก-เบา เสียงต้น-เสียงปลายด้วย เพื่อให้การอ่านเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักการของภาษาอังกฤษ และ ปิยพร เกื้ออนันต์ (2564) อธิบายว่า การอ่านสะกดคำ หมายถึง การผสมหน่วยเสียงระหว่างสระและพยัญชนะเข้าด้วยกันตามโครงสร้างของคำในภาษานั้น ๆ จนกลายเป็นคำที่มีความหมาย ซึ่งการอ่านสะกดคำเป็นพื้นฐานการอ่านของแต่ละภาษา การฝึกสะกดคำอย่างคล่องแคล่วจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านคำได้โดยไม่ต้องสะกดทุกคำ อีกทั้งควรฝึกเขียนสะกดคำควบคู่กันไปด้วย เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจดจำคำศัพท์และเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน ในขณะที่ ธีรวัฒน์ ต้นทนิส (2555) ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษว่า การออกเสียงจำเป็นต้องใช้ “กลวิธีในการออกเสียง” (Pronunciation Learning Strategy) เป็นสิ่งที่เชื่อมโยงการเรียนรู้การออกเสียงเข้ากับวิธีการเรียนภาษา ทั้งนี้ สอดคล้องกับ Morley (1991) ที่ได้ให้ความสำคัญของการสอนกลวิธีในการออกเสียง โดยระบุว่าเป็นสิ่งที่ต้องปลูกฝังหล่อหลอม และฝึกให้กับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจการใช้วิธีการเรียนรู้ออกเสียงได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นรูปแบบการเรียนภาษาโดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรที่มีหน่วยเสียงย่อยต่าง ๆ เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเสียงของพยัญชนะและสระแล้ว จะทำให้สามารถอ่านออกเสียงคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง (ซิลมีย์ มนูญดาหวิ, 2566) และโฟนิกส์เป็นการสอนที่ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้เสียงในภาษาที่มีความเชื่อมโยงกับตัวอักษรและใช้ความรู้ดังกล่าวเพื่อแปลความหมายของคำ (Jones & Deterding, 2007) ซึ่งขั้นตอนวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักนั้น มีดังนี้ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm Up) ครูกระตุ้นความสนใจของนักเรียนก่อนเรียนด้วย

กิจกรรมสนุกสนาน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนปรับตัวและพร้อมเรียนรู้ เช่น ร้องเพลง เล่นเกม เป็นต้น 2) ขั้นนำเสนอ (Presentation) ครูอธิบายและสาธิตการออกเสียงและสะกดคำ รวมไปถึงบอกรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีที่ใช้ในการออกเสียงและการจำแนกเสียง นักเรียนสังเกตการออกเสียงที่ถูกต้องและฝึกฟังเสียงก่อนจำแนกเสียง 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) นักเรียนฝึกออกเสียงและสะกดคำซ้ำ ๆ โดยมีต้นแบบจากครูหรือเสียงเจ้าของภาษา และ 4) ขั้นนำไปใช้ (Production) นักเรียนนำทักษะที่ได้เรียนรู้จากการฝึกอ่านออกเสียงและสะกดคำไปฝึกฝนด้วยตนเอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Designs) แบบทดลองกลุ่มเดียว โดยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1. ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษาเมยวดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 11 ห้อง 11 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 124 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ อำเภอมะยวดี จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 13 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

3. ตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ ความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ก่อนทดลองใช้ข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 3 ชนิด ดังนี้

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง Wild Animals จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้ 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา 2) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) สร้างแผนการเรียนรู้แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำ 4) แก้ไขแผนการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา 5) นำแผนการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง จากนั้นนำแผนการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมินผล 5 ระดับ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน มีผลการประเมินโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก คะแนนประเมินเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้

4.2 แบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ นักเรียนทำการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 12 แผนแล้ว ซึ่งผ่านการปรับปรุงตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ผลปรากฏว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองต่อไป

4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ โดยแบบทดสอบดังกล่าวผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 38 คน แล้วนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพโดยคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.20-1.00 จากนั้นนำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของโลเวท พบว่า มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.79 ก่อนนำไปใช้ในการทดสอบของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการสอนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

5.1 ก่อนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน แล้วตรวจแบบทดสอบเป็นคะแนนก่อนเรียน

5.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ตามแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วประเมินผลการเรียนรู้เป็นคะแนนระหว่างเรียน ไม่รวมเวลาทดสอบหลังเรียน

5.3 หลังจากจัดการเรียนรู้ครบทุกแผนการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยทำการประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ โดยใช้แบบประเมินการอ่านออกเสียงและการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ แล้วตรวจแบบทดสอบเป็นคะแนนความสามารถในการออกเสียงและสะกดคำ

5.4 ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้วตรวจแบบทดสอบเป็นคะแนนหลังเรียน

5.5 ผู้วิจัยหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

5.6 เปรียบเทียบผลของการประเมินการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยเปรียบเทียบผลของการประเมินหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75

5.7 เปรียบเทียบผลของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวบรวมข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยใช้คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.1 การวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ (E1/E2) กับเกณฑ์ 75/75

6.2 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับเกณฑ์ร้อยละ 75

6.3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบค่า t กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

7.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ความเที่ยงตรง ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

7.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติทดสอบค่า t (T-test Dependent Samples)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผลปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

กิจกรรมการเรียนรู้	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)	13	312	267.38	85.70
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)	13	30	24.31	81.03
ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ (E1/E2) เท่ากับ 85.70/81.03				

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 85.70/81.03 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 ที่กำหนด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 267.38 คิดเป็นร้อยละ 85.70 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.31 คิดเป็นร้อยละ 81.03

2. การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	t	sig
	25.00	2.08	83.33	4.33*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.00 คิดเป็นร้อยละ 83.33 เมื่อเปรียบเทียบกับร้อยละ 75 พบว่าความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	df	t	sig
ก่อนเรียน	13	18.15	3.18	12	9.342*	.000
หลังเรียน	13	24.31	2.10			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ สูงวก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.70/81.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน มีผลการประเมินโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มีการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ และกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเห็นถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยการสอนแบบโฟนิกส์มุ่งให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงระหว่างเสียงของตัวอักษรกับการสะกดคำ เพื่อให้อ่านออกเสียงและสะกดคำได้อย่างถูกต้อง โดยเริ่มจากการเรียนรู้หน่วยเสียงพื้นฐานก่อน นักเรียนจึงจะสามารถถอดรหัสเสียง ออกเสียงคำ และสะกดคำได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ โดยมีขั้นตอนในการสอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm Up) เป็นขั้นที่ครูกระตุ้นความสนใจของนักเรียนก่อนเรียนด้วยกิจกรรมสนุกสนาน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนปรับตัวและพร้อมเรียนรู้ 2) ขั้นนำเสนอ (Presentation) ครูอธิบายและสาธิตการออกเสียงและสะกดคำ นักเรียนสังเกตการออกเสียงที่ถูกต้องและฝึกฟังเสียงก่อนจำแนกเสียง 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) นักเรียนฝึกออกเสียงและสะกดคำซ้ำ ๆ โดยมีต้นแบบจากครูหรือเสียงเจ้าของภาษา และ 4) ขั้นนำไปใช้ (Production) นักเรียนนำ

ทักษะที่ได้เรียนรู้จากการฝึกอ่านออกเสียงและสะกดคำไปฝึกฝนด้วยตนเอง จากข้อมูลข้างต้นกล่าวได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐริกา พลพิทักษ์ (2565) ได้ทำการศึกษการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 80.06 ซึ่งมีระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.06/82.60 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และค่าดัชนีประสิทธิผลของการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ มีค่าเท่ากับ 0.7184 แสดงว่านักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษร้อยละ 71.81

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสอนแบบโฟนิกส์ที่เริ่มจากให้นักเรียนเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรแต่ละตัว เมื่อนักเรียนสามารถจดจำตัวอักษรในคำศัพท์ได้แล้ว ให้นำมาเชื่อมโยงเสียงของตัวอักษร ก็จะสามารถออกเสียงคำศัพท์ได้ นอกจากนี้การฝึกออกเสียงและสะกดคำซ้ำ ๆ สามารถช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในการออกเสียงให้ดีขึ้นได้ อุษา อินทรณรงค์ และสิริรัตน์ นาคน (2565) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนได้เรียนรู้หน่วยเสียงของตัวอักษรผ่านเกมและเพลง ทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน ไม่เครียดในการเรียน ส่งผลให้นักเรียนสามารถจดจำเสียงของตัวอักษรได้ เมื่อสามารถจำเสียงของตัวอักษรได้ก็จะอ่านได้ง่ายขึ้น ซึ่งวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนอ่านออกเสียง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตตินันท์ ทูลศิริ และนิธิดา อติภรณ์นัท (2565: 193) ได้ศึกษาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังจากการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ผลปรากฏว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ ผ่านเกณฑ์ ที่ร้อยละ 50 โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 32.75 คิดเป็นร้อยละ 65.50 อยู่ในระดับคุณภาพ ค่อนข้างดี ซึ่งเป็นไปในทางเดียวกันกับ จุฑารัตน์ วิลัยรัตน์ และเตชาเมธ เพียรชนะ (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ พบว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 4.00$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่า t เท่ากับ 9.342 ทั้งนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ย 18.15 และหลังจากได้รับการสอนแบบโฟนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ย 24.31 เมื่อนำผลสัมฤทธิ์มาเปรียบเทียบกัน จะพบว่า สูงขึ้น อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้เรียนรู้วิธีการออกเสียงและสะกดคำให้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง ได้ลองฝึกออกเสียงซ้ำ ๆ จนเกิดความคุ้นเคย สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกียรติศักดิ์ กรูณา และคณะ (2567) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคช่วยจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคช่วยจำกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยคะแนนเฉลี่ยทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษร่วมกับเทคนิคช่วยจำ เท่ากับ 37.88 คะแนน จากคะแนนเต็ม 48 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.91 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปในทางทิศเดียวกันกับ Paris (2019) ได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของการสอนอ่านออกเสียงโดยการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับเด็กเกรด 7 โรงเรียน SMP Negeri I Aikmel ประเทศอินโดนีเซีย พบว่า

การสอนแบบโฟนิกส์มีประสิทธิภาพต่อการอ่านออกเสียง ซึ่งเป็นการทดสอบกับแบบสอบก่อนและหลังการใช้เครื่องมือ ผลการวิจัยพบว่า การสอนอ่านออกเสียงโดยการสอนแบบโฟนิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีส่วนช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน ดังนั้น เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูควรนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ไปบูรณาการเข้ากับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยพัฒนาทักษะด้านการออกเสียงของนักเรียนให้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ในการเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างของคำ และการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษรได้อย่างเหมาะสม

1.2 การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์จำเป็นต้องใช้เวลาในการทำ ความเข้าใจและฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนซ้ำหลายครั้ง ทั้งในชั้นเรียนและในลักษณะกิจกรรมเสริมทักษะ โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการออกเสียงอย่างเป็นระบบและมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น

1.3 ครูควรมีการวางแผนและเตรียมความพร้อมในการจัดทำหรือเลือกใช้สื่อการเรียนรู้อย่างเหมาะสม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยวิธีโฟนิกส์ให้มีความน่าสนใจ เข้าใจง่าย และสอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน อาทิ สื่อเสียง สื่อภาพ วิดีโอ หรือเกมการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการขยายผลการวิจัยในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะในระดับชั้นปฐมวัยและประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการเริ่มฝึกอ่านออกเสียง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความเข้าใจในหลักการของภาษาและวางรากฐานที่ดีในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระยะยาว

2.2 ควรดำเนินการวิจัยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เช่น การสอนแบบ Whole Language หรือการสอนแบบ CLT (Communicative Language Teaching) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ และประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่าน การออกเสียง และการสะกดคำ อันจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนในบริบทที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

เกียรติศักดิ์ กรูณา, สมบัติ คชสิทธิ์, & พิทักษ์ นิลนพคุณ. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคช่วยจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*, 11(2), 577.

จุฑารัตน์ วิลัยรัตน์, & เตชาเมธ เพียรชนะ. (2565). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*, 9(3), 502-513.

- ซิลมีย์ มนูญดาหวิ. (2566). การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ณัฐริกา พลพิทักษ์. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 17(3), 39–48.
- ถิรวัฒน์ ตันทนิส. (2555). การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษ และกลวิธีการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาสหวิทยาการ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. *วารสารภาษาและภาษาศาสตร์*, 13(1), 81–102.
- เบญญาภา ธนกรธัญโชค. (2565). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับวิธีการเพื่อนช่วยเพื่อน โรงเรียนบ้านยาง จังหวัดอุดรธานี. *การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ)*, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปิยพร เกื้ออนันต์. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รัชดาภาณูญ ไยดี. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รัตตินันท์ ทูลศิริ, & นิธิดา อติภทรนันท์. (2565). การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษและความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 22(4), 193.
- โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ. (2566). *รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา 2566*. ร้อยเอ็ด: โรงเรียนชุมชนบ้านบึงเลิศ.
- สิรินธร ณ วาโย. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์. *สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- อุษา อินทรณรงค์, & สิริรัตน์ นาकिन. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์. *วารสารราชพฤกษ์*, 20(3), 207–208.
- Hornby, A. S. (2000). *Oxford Advanced Learner's Current English*. Oxford University Press.
- Jones, S. A., & Deterding, D. (2007). *Phonics and beginning reading: A practical guide for teachers in Southeast Asia*. McGraw-Hill Education (Asia).
- Morley, J. (1991). The pronunciation component in teaching English to speakers of other languages. *TESOL Quarterly*, 20(3), 481–520.
- Paris, A. S. (2019). Phonic approach in teaching reading. *International Journal of Multicultural and Multireligious Understanding*, 6(3), 204–210.
- Spafford, C. A., & Grosser, G. S. (2005). *Dyslexia and reading difficulties: Research and resource guide for working with all struggling readers* (2nd ed.). Pearson Education.